

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 13C/499/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212220719
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Garaj
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:4212220719.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky samosudcom Mgr. Petrom Garajom v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35807598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu škody, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporcovi súd **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa svojím návrhom voči odporcovi domáhal náhrady majetkovej škody v sume 831,71 €, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Komárno v súdnej veci 8Er/1023/2010 tým, že rozhodnutie súdu o poverení súdneho exekútora (príp. iné o jeho žiadosti na jej vydanie) nebolo vydané v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote, resp. bez zbytočných prieťahov a že súd vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok, pričom navrhovateľovi v dôsledku toho vznikla škoda vo vyššie uvedenej výške z dôvodu, že táto suma bola navrhovateľovi priznaná rozhodcovským rozsudkom, ktorý súd neakceptoval a viac nemôže byť priznaná rozhodnutím všeobecného súdu a nemôže byť preto ani vymožená a tiež sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy v sume 166,34 € ako satisfakcie za porušenie nárokov navrhovateľa a jeho základných práv, pretože neexistuje žiaden spôsob nápravy vzniknutého stavu. Navrhovateľ tiež namietal, že tým, že exekučný súd včas nevydal rozhodnutie o vydaní (alebo nevydaní) poverenia na vykonanie exekúcie, bol navrhovateľ ukrátený na jeho právach a vznikla mu majetková škoda tým, že navrhovateľ si svoju oprávnenú pohľadávku nemohol vymôcť včas, prípadne vôbec.

Odporca s návrhom nesúhlasil a uviedol, že ho považuje za nedôvodný, pretože pokiaľ je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, neplatí lehota 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (tak ako v tomto prípade) a ani v prípade, že je návrh na vykonanie exekúcie zamietnutý, táto lehota neplatí a tiež neboli preukázané žiadne prieťahy v danom súdnom konaní. Taktiež po procesnej stránke odporca namietal, že navrhovateľ prenáša celé dôkazné bremeno na súd napriek tomu, že sám má ako navrhovateľ dôkaznú povinnosť, navrhovateľ nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by bola nejaká škoda vôbec vznikla, neoznačil ani len číslo súdneho konania, v ktorom vzniknúť mala (čo bolo aj jedným z dôvodov, pre ktoré bola zamietnutá sťažnosť navrhovateľa na ÚS SR, navrhovateľ taktiež neuvádza na základe akého právneho titulu si svoj nárok uplatňuje a tiež namietal, že navrhovateľ svoj návrh podal predčasne, pred uplynutím lehoty na predbežné prerokovanie tohto nároku odporcom. Nakoniec odporca vzniesol námietku premlčania nároku navrhovateľa na náhradu škody, pretože podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/03 Zb. sa právo na náhradu škody premlčí za 3 roky odo dňa kedy sa poškodený o škode dozvedel, teda právo sa premlčalo 3 roky po uplynutí 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na

vykonanie exekúcie. Namietal tiež výšku uplatneného nároku, ktorý navrhovateľ nijako nepreukázal a tiež to, že absentuje priama príčinná súvislosť medzi prípadne navrhovateľovi spôsobenou škodou a činnosťou súdu.

Okresný súd Nové Zámky svojím rozsudkom 13C/499/2012-76 zo 07.02.2014 návrh navrhovateľa zamietol ako nedôvodný, keď konštatoval, že navrhovateľ jednak nepreukázal vznik žiadnej škody a jednak vyslovil právny názor, že návrh oprávneného na začatie exekúcie od počiatku nebol dôvodný, čoho následkom bolo to, že exekučný súd návrh súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a následne súd exekúciu právoplatne zastavil, teda že vznik akýchkoľvek nákladov a trov si oprávnený podaním takéhoto návrhu zapríčinil sám, navyše sa stotožnil s argumentáciou odporcu o tom, že 15 dňová lehota stanovená v § 44 ods. 2, veta druhá) ExP sa nevzťahuje na prípad, kedy súd žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na začatie exekúcie zamietne, preto nemohlo dôjsť o oneskorenému vydaniu rozhodnutia súdu o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Krajský súd Nitra svojím uznesením 9Co/411/2014-90 z 30.10.2014 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a uviedol, že navrhovateľovi bola postupom súdu prvého stupňa odňatá možnosť konať pred súdom, keď vec právne posúdil podľa zákona č. 514/03 Zb. v znení účinnom po 01.01.2013 (hoci exekučné konanie Okresného súdu Komárno, ktoré je predmetom konania, začalo pred novelou účinnou od 01.01.2013), navyše súd prvého stupňa ani necitoval ustanovenie § 44 ods. 2 ExP, podľa ktorého rozhodoval a zákon č. 514/03 Zb. citoval bez toho, aby uviedol, v ktorom znení ho cituje.

Na pojednávanie sa účastníci konania nedostavili, doručenie predvolania mali riadne a včas vykázané, svoju neúčast' ospravedlnili a to odporca mailom, v ktorom uviedol, že súhlasí s pojednávaním v jeho neprítomnosti a právny zástupca navrhovateľa mailom dňa 13.02.2015, v ktorom uviedol, že žiada pojednávanie odročiť z dôvodu, že podal návrh na prerušenie konania, o ktorom musí súd rozhodnúť a preto musí pojednávanie odročiť.

Súd konštatoval, že o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania bolo riadne rozhodnuté uznesením 13C/499/2012-101 z 30.12.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.01.2015, teda nie je dôvod na odročenie pojednávania a súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením ku spisu pripojených dokladov a správ a zistil tento skutkový a právny stav:

Z exekučného spisu Okresného súdu Komárno 8Er/1023/2010 súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na začatie exekúcie bola podaná na Okresnom súde Komárno dňa 26.11.2010 a tiež to, že túto žiadosť súdneho exekútora súd uznesením zo dňa 10.05.2011 zamietol a následne exekúciu uznesením zo dňa 08.01.2013 zastavil.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/03 Zb. (v znení účinnom do 31.12.2012) štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, d) neprávnom úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/03 Zb. (v znení účinnom do 31.12.2012) štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieskumy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Zb. (v znení účinnom do 31.12.2012) nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne

prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Zb. (v znení účinnom do 31.12.2012) uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočný zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 44 ods. 2 ExP súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

V nadväznosti na čl. 46 Ústavy SR a čl. 36 ods. 3, 4 Listiny základných práv a slobôd (zák. č. 23/1991 Zb.) je zákon č. 514/03 Zb. osobitným zákonom, ktorý upravuje podmienky a spôsob náhrady škody, ktorá vznikla pri výkone verejnej moci. Na to, aby štát zodpovedal za škodu spôsobenú orgánom vykonávajúcou verejnú moc, musia byť splnené podmienky zodpovednosti za škodu podľa tohto zákona. Základnou podmienkou je, aby škoda bola spôsobená pri výkone verejnej moci orgánom, ktorý vykonáva verejnú moc niektorým zo spôsobov v zákone špecifikovaných, druhým predpokladom je vznik škody alebo nemajetkovej ujmy a tretím predpokladom je aby medzi nimi bola príčinná súvislosť. Dôkazné bremeno na preukázanie splnenia týchto predpokladov znáša poškodený a ak preukáže ich splnenie, štát sa svojej zodpovednosti nemôže zbaviť (§ 3 ods. 2). I keď zákon explicitne nedefinuje pojem " nesprávny úradný postup ", za takýto možno považovať porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri jeho činnosti súvisiacej s výkonom verejnej moci. Rozhodovanie o náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je závislé od posúdenia príčinnej súvislosti medzi týmto postupom a vzniknutou škodou ako jedným z rozhodujúcich predpokladov pre vznik škody. Pôjde najmä o objasnenie príčin, ktoré viedli k určitému výsledku a o zváženie všetkých príčinných súvislostí. Z hľadiska objektívnej zodpovednosti štátu ide o vzťah príčinnej súvislosti vtedy, ak škoda vznikla následkom škodovej udalosti, a preto nesprávny postup orgánu štátu musí byť vždy so vznikom škody vo vzťahu príčiny a následku.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že návrh je nutné zamietnuť ako nedôvodný z nižšie uvedených dôvodov.

Z exekučného spisu Okresného súdu Komárno 8Er/1023/2010 je nepochybne preukázané, že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na začatie exekúcie bola podaná na Okresnom súde Komárno dňa 26.11.2010 a tiež to, že túto žiadosť súdneho exekútora súd uznesením zo dňa 10.05.2011 zamietol a následne exekúciu uznesením zo dňa 08.01.2013 zastavil.

Zo znaleckého posudku č. 1/2014 vyhotovený dňa 17.01.2014 Znaleckým ústavom - Ekonomickou univerzitou v Bratislave, znalcom v odbore Ekonomika a riadenie podnikov a Ekonómia a manažment súd zistil, že znalec v ňom odpovedá na otázku aká bola výška majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami súdov SR.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že návrh oprávneného na vykonanie exekúcie od začiatku uvedeného exekučného konania nebol dôvodný (oprávnený voči uzneseniu o zamietnutí žiadosti exekútora o vydanie poverenia a ani proti uzneseniu o zastavení exekúcie odvolanie nepodal, čím akceptoval záver súdu) a vznik akýchkoľvek trov spojených nielen s uplatnením svojho nároku na súde, ale aj spojených so správou a vymáhaním pohľadávky si navrhovateľ spôsobil sám podaním nedôvodného návrhu na súde (resp. u exekútora) a to bez ohľadu na to kedy súd o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia rozhodol.

Súd sa stotožňuje s argumentáciou odporcu pokiaľ sa týka skutočnosti, že 15-dňová lehota stanovená v § 44 ods. 2, veta druhá) ExP sa nevzťahuje na prípad, kedy súd žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia na začatie exekúcie zamietne, čo explicitne vyplýva už aj z toho, že uvedená 15-dňová lehota

je uvedená iba v druhej vete § 44 ods. 2 ExP, nie však následne vo vete tretej, ktorá práve pojednáva o rozhodnutí súdu o zamietnutí žiadosti exekútora na vydanie poverenia a teda zákon pre prípad, že súd zaujme právny názor, že nie je na mieste vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ale zamietnutie jeho žiadosti, neurčuje súdu žiadnu lehotu na rozhodnutie o takejto žiadosti.

Z prejavu vôle normotvorcu obsiahnutom v § 44 ods. 2 ExP vyplýva, že 15-dňová lehota od doručenia žiadosti exekútora pre exekučný súd sa vzťahuje len na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Prejav vôle v právnej norme vyjadrený totiž treba vykladať výkladovými metódami, ktoré zachovávajú autenticitu sledovaného zámeru, čo umožňuje výklad doslovný, gramatický a systematický, pričom niet dôvodu pre použitie analógie. V tejto súvislosti je významné, že úmyslom zákonodarcu bolo práve zefektívnenie exekučného konania v snahe dosiahnuť, aby poverenie na vykonanie exekúcie nebolo zdržiavané nečinnosťou exekučného súdu a tak prispieť k lepšej vymožitelnosti práva. Táto požiadavka však stráca svoj význam a opodstatnenie v prípade, že niet exekučného titulu pre jeho rozpor so zákonom ako materiálneho predpokladu každej exekúcie, čím však nie je dotknuté právo účastníka na prejednanie veci v primeranej lehote a bez zbytočných prieťahov (čl. 48 ods. 2 a čl. 6 ods. 1 Dohovoru). Pokiaľ by ale zákonodarcu mal úmysel, aby 15-dňová lehota exekučného súdu dopadala aj na rozhodnutie, ktorým sa vydanie poverenia zamietne, bol by to explicitne zakotvil spôsobom ako tomu v obdobných prípadoch urobil (napr. § 44 ods. 8, § 50 ods. 2 ExP). S ohľadom na cieľ a zásady exekučného poriadku, na ktorých je budovaný, nie je možné § 44 ods. 2 interpretovať rozširujúcim spôsobom tak ako to predkladá navrhovateľ. S ohľadom na tento záver nedošlo zo strany súdu k porušeniu jeho povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote.

Taktiež v spore neboli preukázané navrhovateľom avizované zbytočné prieťahy, ktoré tvrdenie podliehalo prieskumnej činnosti súdu (§ 9 ods. 1). Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ktoré právo obdobne zakotvuje i čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru. Rozhodovacia činnosť ústavného súdu SR ustálila, že pri rozhodovaní, či došlo k prieťahom v konaní, sa zohľadňujú tri kritériá, ktorými sú: právna a faktická zložitosť veci, správanie sa účastníka a spôsob, ktorým súd postupoval. Pojem zbytočné prieťahy nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone, ale aj s ohľadom na okolnosti veci sa postup orgánu verejnej moci nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné. Exekučným titulom v tomto prípade bola úverová zmluva, ktorú od navrhovateľa musel súd žiadať, pričom je súdu známe, že navrhovateľ podával návrhy na vykonanie exekúcie v rádovo tisíckach sporov, nemohol nerátať s tým, že súd ho bude na predkladanie exekučných titulov vyzývať, čo sa významnou mierou podieľalo na ovplyvnení dĺžky exekučného konania, resp. posúdení zákonnosti exekučného titulu, preto nemožno vzhľadnúť zbytočné prieťahy na strane exekučného súdu.

Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch (166,34 €), ktorá mala navrhovateľovi vzniknúť, súd konštatuje, že obdobne ako je uvedené vyššie, nie je nárok navrhovateľa dôvodný, pretože pokiaľ aj navrhovateľovi nejaká nemajetková ujma vznikla, nebola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu, ale výlučne podaním nedôvodného návrhu na vykonanie exekúcie zo strany samotného oprávneného (navrhovateľa).

Z týchto dôvodov súd konštatuje, že nedošlo k žiadnemu postupu súdu, ktorý by bolo možné charakterizovať ako nesprávny úradný postup a k žiadnej škode, ktorá by bola navrhovateľovi spôsobená postupom súdu nedošlo a návrh navrhovateľa je v plnom rozsahu (či už ide o vynaložené náklady alebo nemajetkovú ujmu) nedôvodný.

Pokiaľ ide o námietku, že konaním exekučného súdu (preskúmaním správnosti exekučného titulu), ktorá bola nad rámec jeho právomoci boli porušené práva navrhovateľa, súd konštatuje, že takéto porušenie zistené nebolo a ani existencia posudku č. 1/2014 vyhotovený dňa 17.01.2014, ktorý dal vyhotoviť navrhovateľ a ktorý súdu predložil nemení nič na tom, že exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 ExP oprávnenne skúmal exekučný titul a pokiaľ zistil rozpor so zákonom (ku čomu aj došlo) v súlade so zákonom zamietol návrh súdneho exekútora na vydanie poverenia a preto tento argument navrhovateľa neobstojí nech už je obsah uvedeného posudku akýkoľvek. Uvedený znalecký posudok totiž odpovedá na otázku "aká bola škoda spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami súdov SR", avšak ako súd konštatuje nižšie, ku spôsobeniu škody navrhovateľovi vôbec nedošlo, preto tento znalecký posudok je pre toto konanie irelevantný. Išlo preto totiž o nedôvodne začatú exekúciu,

resp. exekúciu, ktorá nebola začatá na základe exekučného titule vydaného v súlade so zákonom a navrhovateľovi, ktorý ju takto začal a sám si podaním nedôvodného návrhu na začatie exekúcie spôsobil trovy preto nemôže náležať žiadna náhrada škody. Nemožno totiž súhlasiť s tvrdením navrhovateľa o tom, že konaním exekučného súdu nad rámec jeho právomoci bolo spôsobené, že navrhovateľ sa nemohol v rámci exekúcie domôcť vymoženiam svojej oprávnenej pohľadávky, pretože exekučný súd skúmaním exekučného titulu a zistením jeho rozporu so zákonom postupoval v súlade so zákonom a naopak zistil, že pohľadávka navrhovateľa postavená na exekučnom titule, ktorý je v rozpore so zákonom a preto nemôže byť oprávnená.

Pokiaľ ide o námietku premlčania nároku navrhovateľa, ktorú odporca vzniesol, tá dôvodnou nie je, súd totiž o odmietnutí návrhu na vydanie poverenia rozhodol dňa 10.05.2011, následne ho doručil právnomu zástupcovi oprávneného, pričom navrhovateľ svoj návrh na náhradu škody uplatnil na súde už dňa 27.09.2012, takže nedošlo k márnemu uplynutiu premlčacej lehoty podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/03 Zb., ktorá je trojročná (navyše podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/03 Zb. neplynie počas predbežného prerokovania nároku, najdlhšie však po dobu 6 mesiacov - žiadosť o predbežné prerokovanie nároku podal navrhovateľ dňa 23.04.2009).

Neobstojí ani tvrdenie navrhovateľa o nemožnosti výkonu predmetného rozhodcovského rozsudku a tým absolútnej nemožnosti výkonu jeho práva, pretože stále je tu možnosť zrušenia rozhodcovského rozsudku podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 150 O.s.p. a odporcovi, hoci v konaní plne úspešnému, náhradu trov konania súd nepriznal, pretože odporca si toto právo neuplatnil a navyše súd ani nezistil, že by odporcovi v tomto konaní v súvislosti s bránením jeho práva boli nejaké trovy vôbec vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre.